

MOCIÓ PER IMPULSAR EL RECÀRREC MUNICIPAL DE LA TAXA TURÍSTICA A TARRAGONA COM A EINA D'HABITATGE, EQUILIBRI URBÀ I MODEL TURÍSTIC SOSTENIBLE

Exposició de motius

Tarragona ha de decidir quin model turístic vol, just després de concretar quina ciutat vol ser per la gent que hi vivim. No podem resignar-nos a ser només una ciutat aparador, ni una escala de pas, ni una postal patrimonial buida de vida veïnal. Tarragona és una ciutat viva: amb barris, comerç, patrimoni mundial, litoral, indústria, cultura popular, veïnat i vida quotidiana. I això és precisament el que cal protegir abans de pensar en qui volem que vingui.

Durant els darrers anys, En Comú Podem Tarragona ha defensat de manera reiterada que la fiscalitat turística ha de tenir retorn real sobre la ciutat. Primer, reclamant que Tarragona pogués gestionar el 100% de la taxa turística que es recapta al municipi. Després, plantejant que aquests recursos no es destinessin només a promoció turística, sinó també a habitatge, patrimoni, barris, serveis públics i cohesió urbana. I ara, amb el nou marc normatiu, defensant que el recàrrec municipal de la taxa turística sigui una eina efectiva per governar el model turístic de Tarragona.

La nova regulació de l'Impost sobre les Estades en Establiments Turístics permet als municipis aprovar, mitjançant ordenança fiscal, un recàrrec municipal propi. Aquest recàrrec pot modular-se per tipologia d'establiment, categoria, codi postal i períodes de liquidació, i és exigible fora de Barcelona per a les estades efectuades a partir de l'1 d'octubre de 2026.

Tarragona no pot deixar passar aquesta oportunitat. El recàrrec municipal ha d'entrar en vigor l'1 d'octubre de 2026 amb una majoria àmplia, amb consens polític i social, però també amb valentia. No es tracta de recaptar per recaptar. Es tracta de fer servir la fiscalitat per defensar la ciutat.

La taxa turística municipal ha de ser cirurgia fiscal: precisa, ajustada a la realitat de Tarragona i capaç de diferenciar allò que té impactes diferents. No és el mateix un habitatge d'ús turístic en una zona tensionada com la Part Alta, que un hotel que pot generar ocupació, pernoctacions i activitat econòmica en barris com Ponent. No és el mateix un creuer de pas que concentra milers de persones en poques hores, que una estada que genera més retorn a la ciutat. I tampoc és el mateix un càmping que genera turisme familiar i pernoctació que la pressió estacional que aquesta activitat pot comportar sobre el litoral, la mobilitat, la neteja, els residus i els espais naturals.

Per això, Tarragona necessita una taxa feta des de Tarragona. Una taxa que entengui la pressió dels HUT a la Part Alta i en altres zones massificades. Una taxa que valori l'impacte dels creuers sense pernoctació efectiva. Una taxa que incorpori els càmpings dins d'una mirada territorial i ambiental. I una taxa que sigui capaç de potenciar aquelles formes d'allotjament que generen més valor afegit, ocupació estable, activitat complementària i equilibri territorial.

Aquesta eina no ha de servir per castigar el turisme, sinó per governar-lo. Tarragona vol visitants, però no vol deixar de ser ciutat. Vol activitat econòmica, però no expulsió veïnal. Vol patrimoni viu, no patrimoni convertit en decorat. Vol litoral, però no pressió sense retorn. Vol barris amb futur, no barris subordinats a la rendibilitat turística.

Per això cal crear una comissió municipal que elabori la proposta de recàrrec a partir de criteris tècnics, dades objectives i una mirada clara de ciutat. Aquesta comissió ha d'analitzar la pressió turística per zones, la concentració d'HUT, l'impacte dels creuers, el paper dels càmpings, els costos municipals associats al turisme, la situació de l'habitatge, la mobilitat, la neteja, el manteniment de l'espai públic i el retorn econòmic real de cada tipologia turística.

La taxa turística municipal ha de permetre modelar l'oferta actual. Ha de pressionar més allà on el turisme genera més tensió urbana, residencial o ambiental, i ha de ser més equilibrada amb aquelles activitats que generen valor afegit per a l'entorn. Aquesta és la diferència entre una taxa plana i una eina de política urbana.

També cal definir clarament en què es gastaran els ingressos. El recàrrec ha de tenir retorn social i territorial. Com a proposta inicial per obrir el debat, es planteja que els recursos es distribueixin prioritzant la vivenda (50%), generant espais pels projectes estratègics de ciutat (25%) i continuant el fons turístic (25%) que es desenvolupa actualment.

Aquesta distribució no tanca el debat, però fixa una prioritat política: l'habitatge ha de ser el primer retorn de la taxa turística. Perquè avui el principal conflicte urbà de Tarragona és poder continuar vivint a Tarragona.

El 50% destinat a habitatge hauria de servir per ampliar el parc públic, impulsar lloguer assequible, rehabilitar habitatges, reforçar la inspecció dels HUT irregulars i protegir el veïnatge estable en zones tensionades.

El 25% destinat a projectes estratègics hauria de reforçar patrimoni, espai públic, mobilitat sostenible, neteja, gestió de residus, litoral, barris i projectes de ciutat que connectin turisme, economia local i vida quotidiana.

El 25% destinat a promoció turística hauria d'orientar-se a un model diferent: menys dependent del volum i més basat en la qualitat, la cultura, el patrimoni, el turisme familiar, la natura, l'esport, la desestacionalització i el retorn real sobre el comerç i la restauració local.

Tarragona ha d'aplicar el recàrrec municipal des del primer moment possible. No per arribar abans que ningú, sinó per no arribar tard a una eina necessària. La ciutat necessita

recursos, però sobretot necessita criteri. I aquesta taxa pot ser una eina per posar ordre, posar límits i posar el veïnat al centre.

Acords

PRIMER. Instar el Govern municipal a iniciar de manera immediata l'elaboració i tramitació de l'ordenança fiscal del recàrrec municipal sobre l'Impost sobre les Estades en Establiments Turístics, amb l'objectiu que entri en vigor a Tarragona l'1 d'octubre de 2026.

Aquesta ordenança haurà de buscar una majoria àmplia al Ple municipal i haurà de tramitar-se amb diàleg amb els grups municipals, el sector turístic, les entitats veïnals, les entitats socials i els agents econòmics de la ciutat.

SEGON. Crear un espai de treball o comissió municipal específica per al Recàrrec Turístic de Tarragona, encarregat d'elaborar la proposta d'ordenança que entri en vigor l'1 d'octubre de 2026 i el pla de destinació dels ingressos a partir de criteris tècnics, dades objectives i una mirada de ciutat.

TERCER. Establir que el recàrrec municipal no sigui una taxa plana, sinó una eina de cirurgia fiscal, modulable segons tipologia d'establiment, categoria, codi postal, zona de pressió turística i període de liquidació.

QUART. Elaborar anualment un Pla de destinació dels ingressos del recàrrec municipal, amb criteris de transparència, retorn territorial i avaluació pública. Aquest repartiment podrà ser revisat anualment pel Ple, però haurà de mantenir com a principi que la taxa turística municipal ha de retornar prioritàriament allà on el turisme genera més impacte, garantint en tot cas que l'habitatge sigui el destí prioritari dels ingressos del recàrrec municipal, sens perjudici de la revisió anual per acord del Ple

CINQUÈ. Instar el Govern municipal a tramitar el conveni necessari amb l'Agència Tributària de Catalunya per fer efectiva la gestió i recaptació del recàrrec municipal.

SISÈ. Donar trasllat d'aquests acords i el sentit del vot dels grups municipals al Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya, l'Agència Tributària de Catalunya, als Grups del Parlament de Catalunya, al Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona, a les entitats municipalistes de Catalunya, a les entitats veïnals de primer i segon grau de Tarragona, a PIMEC Tarragona, a la Federació d'Hosteleria de Tarragona, al Port de Tarragona i a la Cambra de Comerç de Tarragona.

Jordi Collado
Álvarez - DNI
47772325Z
(TCAT)

Firmado digitalmente
por Jordi Collado Álvarez
- DNI 47772325Z (TCAT)
Fecha: 2026.06.11
19:16:50 +02'00'

Tarragona, 6 maig de 2026